

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119203668
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5119203668.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, vo veci starostlivosti o maloletého: D. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. F. č. XXX, E., maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov- matky: PaedDr. O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. F. č. XXX, E., a otca: G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. L. č. XXX/XX, D. Y., Česká republika, o návrhu otca na zmena úpravy styku s maloletým dieťaťom a návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 9P/68/2019-437 zo dňa 18. decembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým uložil otcovi povinnosť platiť zvýšené výživné, vo výroku II. o nedoplatku na výživnom a vo výroku IV., ktorým dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 21P 131/2016 zo dňa 26.10.2017 v časti zvýšeného výživného pre maloletého D. M., **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o úprave styku otca s maloletým D. **m e n í** tak, že otec je **o p r á v n e n ý** stretávať sa s maloletým dieťaťom každý utorok od 14.00 hod. do 17.00 hod. a posledný týždeň v mesiaci - od piatku od 18.00 hod. do nedele do 15.00 hod. Počas zimných prázdnin je otec **o p r á v n e n ý** stretávať sa s maloletým dieťaťom každý kalendárny rok od 27. decembra od 15.00 hod. do 29. decembra do 15.00 hod. Počas letných prázdnin je otec **o p r á v n e n ý** stretávať sa s maloletým dieťaťom každý kalendárny rok od 22. augusta od 9.00 hod. do 28. augusta do 15.00 hod. Otec si prevezme dieťa v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia dieťa matke odovzdá v mieste jej bydliska. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť a otcovi dieťa odovzdať.

Týmto sa **m e n í** rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 21P 131/2016 v časti o úprave styku s maloletým dieťaťom.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov prvostupňového konania, ako aj odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozhodol, že otec je povinný platiť zvýšené výživné pre maloletého D. M. v sume 270,- eur mesačne, od 01.05.2019, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa (výrok I.). Nedoplatok na výživnom pre maloletého D. M., za obdobie od 01.05.2019 do 31.12.2019 vo výške 560,- eur, je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 25,- eur, spolu s bežným výživným, k rukám matky maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok (výrok II.). Styk otca s maloletým D. upravil, na základe dohody rodičov, tak,

že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a posledný týždeň v mesiaci - od piatku od 18.00 hod. do nedele do 15.00 hod. Počas zimných prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý kalendárny rok od 27. decembra od 15.00 hod. do 29. decembra do 15.00 hod. Počas letných prázdnin je otec oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý kalendárny rok od 22. augusta od 9.00 hod. do 28. augusta do 15.00 hod. Otec si prevezme dieťa v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia dieťa matke odovzdá v mieste jej bydliska. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť a otcovi dieťa odovzdať (výrok III.) Uvedeným rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 21P/131/2016, v časti zvýšeného výživného pre maloletého D. M. a v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom (výrok IV.). Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok V.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že došlo k zmene pomerov tak na strane otca, ako aj maloletého dieťaťa. Pri posudzovaní zmeny pomerov prihliadol aj na vývoj životných nákladov, ktoré vzrástli - najmä na potraviny (objektívna okolnosť) od určenia výšky výživného skorším rozhodnutím, spolu s inými dôvodmi (subjektívnymi okolnosťami na strane účastníkov konania), najmä nárast odôvodnených výdavkov na strane maloletého dieťaťa, v dôsledku nástupu do základnej školy. Na strane otca došlo (oproti obdobiu, keď bola naposledy určená výška výživného na maloleté dieťa) k zvýšeniu príjmu z pracovného pomeru, najmä v roku 2018 o 1.500,- Kč, v roku 2019 o cca 1.000,- Kč. Zároveň otcovi pribudol príjem za nájom bytu, od 01.10.2019, a to v sume 1.962,- Kč, skutočnosť, že sa otec tohto príjmu vzdáva, je irelevantná (podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu). Výdavky otca súvisiace s návštevou syna sa v zásade nezmenili, preberanie syna a jeho odovzdanie matke v mieste jej bydliska vyplýva už z rozhodnutia z roku 2017. Súd prvej inštancie nepovažoval za naturálne plnenie vyživovacej povinnosti otca nákup oblečenia za 1.000,- Kč, pretože toto oblečenie nemôže dieťa riadne využívať (zostáva u otca), rovnako nákup LEGA (väčšinou je u otca a súd tento výdavok nepovažuje za plnenie vyživovacej povinnosti), ani nákup drobných hračiek a jedlo, pokiaľ má otec dieťa v starostlivosti, takže do dlžného výživného, ktoré vzniklo v dôsledku zvýšenia výživného, nezarátal finančné ani naturálne plnenie. Na strane matky došlo k zmene pomerov, keďže uzavrela manželstvo, s manželom býva v spoločnej domácnosti, pribudla jej vyživovacia povinnosť k dieťaťu pochádzajúcemu z druhého manželstva, znížil sa jej príjem z dôvodu poberania rodičovského príspevku a naopak, pribudol príjem z prenájmu bytu v ČR. K podstatnej zmene pomerov došlo u maloletého dieťaťa. V roku 2017 dieťa navštevovalo škôlku, od 01.09.2018 nastúpilo do školy. Od poslednej úpravy výšky výživného došlo k nárastu odôvodnených výdavkov z dôvodu nárastu životných nákladov, dieťa fyzicky a psychicky vyspelo, nastúpilo do základnej školy. Oproti roku 2017 súd zobral do úvahy pokles výdavkov: strava v škôlke cca 30,- eur, poplatok v škôlke 25,- eur, výdavky na krúžok 3,- eurá, spolu pokles výdavkov o 60,- eur. Súd pri ustáľovaní odôvodnených potrieb dieťaťa vychádzal z výpovede matky, po ich korekcii, s porovnaním bežných výdavkov maloletých detí v tomto veku. Naopak, od nástupu do školy pribudli výdavky a niektoré existujúce sa zvýšili, ktoré súd zobral do úvahy pri rozhodovaní o návrhu matky. Pribudli výdavky v škole - 20,- eur, výučba anglického jazyka 12,50 eur, zvýšili sa výdavky na stravu doma o 40,- eur, nárast výdavkov za krúžky 10,- eur, oblečenie o 35,- eur, lieky o 15,- eur, výdavky na mobilný telefón o 5,- eur, voľnočasové aktivity o 30,- eur, hygienické a iné základné potreby o 10,- eur, spolu o sumu cca o 160,- eur mesačne, po odrátaní výdavkov, ktoré zanikli (cca 60,- eur) súd pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného zo zvýšených výdavkov o 100,- eur. Navyiac, matka sa o dieťa osobne stará, zabezpečuje dieťaťu bývanie a uspokojuje aj iné jeho odôvodnené potreby. Otec sa nepodieľa na úhrade mimoriadnych výdavkov dieťaťa. Podľa názoru súdu prvej inštancie, je v schopnostiach a možnostiach otca (ktorého príjem sa zvýšil oproti roku 2017 nielen z pracovného pomeru, ale aj z nájmu bytu), uspokojovať zvýšené výdavky maloletého dieťaťa (podieľať sa na nich) aspoň sumou 70,- eur (70 %) mesačne, a to od 01.05.2019 tak, ako v záverečnom návrhu žiadala matka, s čím súhlasila aj kolizná opatrovníčka. Tabuľky odporúčané Ministerstvom spravodlivosti ČR, pri určovaní výživného, majú podľa názoru súdu aj v Českej republike len orientačný charakter. Rozhodujúce sú konkrétne pomery, najmä oprávneného dieťaťa. Navyiac, tieto tabuľky nemajú exteritoriálnu platnosť a účinnosť na území SR. Aj prípadná nerealizácia styku otca podľa doterajšieho rozhodnutia súdu v celom rozsahu, nemá zásadnejší vplyv na otázku výšky výživného otca. Výška príjmu „druhého“ rodiča (spravidla rodiča, ktorý má maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti) ovplyvňuje výšku vyživovacej povinnosti výživou povinnej osoby (v tomto prípade otca) len veľmi okrajovo (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 30.04.2019, sp. zn. 10CoP/22/2019). Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu otca bral v prvom rade do úvahy najlepší záujem maloletého dieťaťa. Potreby vyvíjajúceho sa dieťaťa totiž prirodzene a neustále

rastú. Rastú aj životné náklady. Je prvoradou povinnosťou povinného rodiča, aby zabezpečil potreby dieťaťa v potrebnom rozsahu. Keďže súd prvej inštancie zvýšil výživné otca od 01.05.2019 o 70,- eur, vznikol mu dlh na výživnom za obdobie od 01.05.2019 do 31.12.2019 - t. j. za 8 mesiacov v sume 560,- eur. Dlžné výživné v sume 560,- eur uložil otcovi splácať po 25,- eur mesačne, spolu s bežným výživným. Povolenie splátok odôvodnil výškou priznaného nedoplatku na zameškanom výživnom a platobnou schopnosťou otca a pomermi oprávneného dieťaťa, ktorého výživa nebude ohrozená, aj keď nebude nedoplatok na výživnom uhradený jednou splátkou. Súd prvej inštancie upravil styk otca s dieťaťom tak, že tento styk rozšíril v zmysle dohody rodičov, s čím súhlasila aj kolízna opatrovníčka. Sčasti zobral do úvahy aj názor maloletého dieťaťa (úprava styku po Vianociach, letné prázdniny). So zreteľom na vek, rozumovú a mravnú vyspelosť dieťaťa však nezobral názor dieťaťa do úvahy ako celok nekriticky (dieťa fakticky navrhovalo zúžiť styk), ale v kontexte doterajšieho vývoja styku otca s dieťaťom, zohľadňujúc nezastupiteľnú rodičovskú úlohu otca, ktorý sa chce so synom stretávať a súčasne, majúci na zreteli aj právo otca na styk s dieťaťom, súd styk rozšíril. Ak otec namieta, že aj matka by sa mala podieľať na realizácii jeho styku s maloletým dieťaťom, súd prvej inštancie poznamenal, že na strane otca v tejto oblasti nedošlo k podstatnej zmene, stále pracuje v ČD, so zľavou aj na ŽSR a má vytvorené podmienky na to, aby za synom mohol cestovať do miesta pobytu matky. Naopak, matka sa stará o maloleté dieťa, jej príjem je nižší ako príjem otca, preto by nebolo spravodlivé ani dôvodné meniť doterajšie rozhodnutie v časti preberania a odovzdávania dieťaťa v mieste bydliska matky. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, v súlade s ustanovením § 52 CMP.

3. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Nesúhlasil s denným časom, ktorým súd vymedzil styk s maloletým. Už z návrhu je zrejmé, že denný čas žiadal stanoviť tak, aby to vyhovovalo jeho dopravným možnostiam s ohľadom na vzdialenosť, časovú i finančnú náročnosť cesty. Súd k výroku II. uviedol, že na tomto rozsahu styku sa rodičia dohodli, avšak odvolateľovi nie je známe, že by takáto dohoda bola uzatvorená a jej uzatvorenie neuznáva. Súd ďalej uviedol, že pokiaľ ide o zamestnanie otca, je nezmenená situácia, lebo stále pracuje v spoločnosti České dráhy, má zľavu na železničnú dopravu, a teda má vytvorené podmienky na to, aby za synom mohol cestovať do miesta pobytu matky. V rozpore s uvedeným však súd prvej inštancie stanovil rozsah času styku v utorok medzi 15.00 a 18.00 hod. a vylúčil tak jeho možnosť použiť jeho zamestnávateľa, České dráhy, ako verejného dopravcu v rámci platného cestovného poriadku. Podľa tohto cestovného poriadku, ktorý priložil ako dôkaz, sa nedostane do K., resp. späť do D., bez toho, aby si spôsobil vážne časové komplikácie. Súd prvej inštancie neprihliadal vo vzťahu k miestu odovzdania maloletého, ani k okolnosti, že matka odvieďa maloletého z ich spoločnej domácnosti bez jeho súhlasu o 150 km ďalej od neho. Je teda spravodlivé, aby sa matka podieľala na riešení tejto ňou spôsobenej situácie minimálne tým, že mu odovzdá maloletého v mieste železničnej stanice v K., aby mohol použiť bez časových a finančných strát dopravu prostredníctvom verejného dopravcu, u ktorého má zľavu na cestovnom. V opačnom prípade bude musieť využiť na cestu za maloletým osobné motorové vozidlo, čo mu však zvýši životné náklady o väčšiu spotrebu pohonných hmôt. Súd prvej inštancie mu však neuznal náklady na spotrebované pohonné hmoty ako náklady, ktoré majú vplyv na výšku výživného. Súd pri určovaní výživného a nedoplatku na výživnom vychádzal z údajov, ktoré uviedla matka v návrhu. Odvolateľ však nesúhlasil s výdavkami na oblečenie vo výške 30,- eur mesačne a na cestovné na krúžky vo výške 50,- eur mesačne. Matka preukazovala výdavky na oblečenie viacerými dokladmi, podľa týchto dokladov sa však evidentne nejednalo o nákup oblečenia pre maloletého. Rovnako, pokiaľ ide o cestovné na krúžky, matka síce predložila doklady o nákupe pohonných hmôt, avšak z nich nie je vôbec zrejmé, že boli použité na cestu maloletého na záujmovú činnosť - hra na bicích v M. O. U.. Maloletý žije v E., blízko krajského mesta K., a preto nie je nutné ani účelné, aby jazdili na záujmové krúžky až do M. O. U.. Pokiaľ ide o výdavky na bývanie vo výške 100,- eur mesačne, súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že maloletý žije v spoločnej domácnosti so svojimi prarodičmi, svojou matkou a jej partnerom, ktorí sa teda podieľajú na nákladoch na kúrenie, ohrev teplej vody, spotrebe vody a elektriny a uveril bez ďalšieho tvrdeniu matky, že podiel nákladov maloletého na bývanie predstavuje 100,- eur. Na základe uvedeného navrhoval, aby odvolací súd zrušil výroky I., II. a IV. napadnutého rozsudku a zmenil výrok III. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý utorok od 14.00 hod. do 17.00 hod. a posledný týždeň v mesiaci od piatku 18.00 hod. do nedele do 15.00 hod. s tým, že otec si prevezme dieťa v mieste hlavnej železničnej stanice K. a po skončení stretnutia dieťa matke na tomto mieste aj odovzdá.

4. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa sa vyjadрила matka. Nesúhlasila s tvrdením, že dieťa uniesla bez súhlasu, pretože ona aj dieťa mali trvalý pobyt na Slovensku, poberala rodičovský príspevok zo Slovenska a dieťa bolo zdravotne poistené na Slovensku. Odchod z Čiech konzultovala aj s políciou,

ktorá ju informovala, že ona aj dieťa patria na Slovensko a ona sa slobodne rozhodla odísť z nefunkčného manželstva a požiadať o rozvod. Rovnako nesúhlasila s tvrdením, že nedošlo k rodičovskej dohode ohľadom styku. Na úprave styku sa dohodli v mailovej komunikácii a otec to na pojednávaní potvrdil. Pokiaľ odvolateľ žiadal upraviť styk každý utorok od 14.00 hod. do 17.00 hod., s uvedeným súhlasila. Nesúhlasila však s tým, aby dieťa vodila na železničnú stanicu, keďže po nástupe do zamestnania bude jej pracovná doba 7,5 hodiny od 7.30 hod., a preto nebude možné prísť na železničnú stanicu v K. o 14.00 hod. Odovzdávanie maloletého na takomto mieste by spôsobovalo vznik konfliktov a nezhôd zapríčinených meškaním dopravných prostriedkov z dôvodu spomalenej dopravy, počasia a iných faktorov. K argumentácii otca ohľadom bločkov s oblečením uviedla, že oblečenie aj obuv boli zakúpené na umelecké aktivity maloletého a karnevaly a dotvárala mu z neho masky na vystúpenia a karnevaly, aby bol kostým lacnejší a aby rozvíjala kreativitu dieťaťa a jeho umelecký cit pre dramatické umenie. Hru na bicie absoluuje maloletý v ZUŠ M., lebo tam navštevuje aj dychové súbory, je súčasťou žiackej dychovej hudby ZUŠ Kysučanka junior a mestskej dychovej hudby Nová Kysučanka. V K. a v blízkom okolí bydliska sa iný takýto súbor nenachádza a pedagóg hry na bicie nástroje je Mgr. Y. K., ktorý vykazuje vynikajúce výsledky vo výchovno-vzdelávacom procese v hre na bicie a tiež, že vzdelávací program je pútavejší ako v ZUŠ K.. K nákladom na bývanie uviedla, že spolu s manželom a dvoma synmi žije v podnájme u rodičov, ktorý predstavuje kompletnú bytovú jednotku, ku ktorej patria 2 parkovacie miesta a terasa vedľa domu. Mesačne platí za nájom 400,- eur + energie. V prípade, že by bývali v dome ako cudzí podnájomníci, platili by nájomné cca 800,- eur. S výrokom rozsudku súdu prvej inštancie o výživnom a nedoplatku na výživnom preto súhlasila.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 65, § 66 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil vo výroku III., ako aj v časti výroku IV. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a v časti výroku IV., ktorý sa týka zmeny predchádzajúceho rozsudku v časti zvýšeného výživného na maloletého D., podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Vzhľadom na charakter konania (úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu) na základe podaného odvolania podrobil prieskumu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu.

8. Pokiaľ aj odvolací súd pristúpil k zmene výroku III. rozsudku, vychádzal zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie a z vykonaného dokazovania, avšak dospel k odlišnému právnomu záveru od súdu prvej inštancie.

9. Krajský súd preskúmal výroky I. a II., ktorými súd prvej inštancie určil otcovi povinnosť platiť zvýšené výživné pre maloletého v sume 270,- eur mesačne od 01.05.2019 a nedoplatok na výživnom vo výške 560,- eur za obdobie od 01.05.2019 do 31.12.2019 je povinný splácať v mesačných splátkach po 25,- eur spolu s bežným výživným.

10. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov až do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť, a ak aj si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa. Aj keď výška výživného výslovne v zákone stanovená nie je, vyplýva zo všeobecne uznávaného hľadiska o tom, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Tomu zodpovedajú i kritériá pre určenie výšky výživného, ktorými sú jednak schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča, ako i odôvodnené potreby dieťaťa.

11. Zákon zároveň umožňuje súdu zmeniť predchádzajúce rozhodnutie o určení vyživovacej povinnosti, a to najmä s prihliadnutím na zmenu osobných a majetkových pomerov tak na strane dieťaťa, ako aj rodiča. K vydaniu nového rozhodnutia o výživnom však dôjde len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru, pričom skutočnosť, či príslušná zmena dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia, posúdi súd. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len v prípade, ak sa

závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu.

12. V preskúvanom prípade súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní dôsledne z uvedených kritérií vychádzal a dôvodne zvýšil výživné, ktoré je povinný platiť otec na maloletého D., keďže bolo preukázané, že od posledného rozhodovania o výživnom rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 21P/131/2016 zo dňa 26.10.2017 došlo k podstatnej zmene pomerov tak na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane rodičov dieťaťa.

13. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie zisťoval výdavky oboch rodičov, predovšetkým pravidelné, najmä náklady spojené s bývaním, výdavky na stravu, ako aj výdavky spojené s ošatením, zdravotným stavom, starostlivosťou o dieťa a domácnosť, pôžičkami. Súd prvej inštancie sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, dostatočne zohľadnil existujúce pomery rodičov a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa v porovnaní s poslednou úpravou výživného už navštevuje základnú školu, v dôsledku čoho došlo k zvýšeniu výdavkov v škole, výdavkov na krúžky, voľnočasové aktivity a v súvislosti s vekom aj výdavky na hygienické potreby a na stravu. K rovnakému záveru možno dospieť aj vo vzťahu k otcovi, ktorému sa zvýšil príjem z pracovného pomeru a pribudol príjem za nájom bytu, pričom výdavky sa zásadným spôsobom nezmenili. Pokiaľ ide o matku, táto uzavrela nové manželstvo a pribudla jej jedna vyživovacia povinnosť. Zároveň v dôsledku poberania rodičovského príspevku došlo k zníženiu jej príjmu. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že je v možnostiach a schopnostiach otca uspokojovať zvýšené výdavky maloletého a výživné zvýšil zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 270,- eur mesačne.

14. Pokiaľ otec poukazoval na konkrétne výdavky matky na oblečenie maloletého, podľa ktorých sa nejednalo o oblečenie pre maloleté dieťa, odvolací súd sa prikláňa k argumentácii matky maloletého, ktorá uviedla, že predmetné oblečenie kupovala vo väčších veľkostiach, pretože z neho vyrábala kostýmy a masky pre maloletého pri príležitosti vystúpení, karnevalov alebo iných podujatí. Rovnako k námietke otca o neopodstatnenosti výdavkov na cestovné na krúžok - hra na bicie do M. O. U., podala matka vyjadrenie, ktorým presvedčivo a logicky odôvodnila uvedené výdavky, ako aj skutočnosť, že maloletý absolvuje hru na bicie práve v M. O. U., kde dochádza aj z dôvodu členstva v dychovej skupine. V súvislosti s odvolacou argumentáciou otca odvolací súd konštatuje, že výživné pre dieťa neslúži len na uspokojenie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (strava, ošatenie, obuv, atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a pod.).

15. Úprava styku otca s maloletým dieťaťom v zmysle rozhodnutia okresného súdu vychádza zo zákonných kritérií v spojení so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami zistenými súdom v konaní. Úprava styku zohľadňuje proces udržiavania a prehľbovania vzťahu otca a syna tak, aby zostal súčasťou jeho života, aby nedošlo k vzájomnému odcudzeniu. Odvolací súd v dôsledku odvolania otca korigoval čas začiatku stretnutia mal. D. s otcom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. D. každý utorok od 14.00 hod. do 17.00 hod. Otec preukázal, že zmena času začatia stretávania je odôvodnená možnosťou využívať na dopravu vlakové spojenie dopravcu České dráhy, ktorého je zamestnancom a v dôsledku čoho môže využívať aj zľavnené cestovné. So zmenou súhlasila aj matka maloletého. Nebolo možné vyhovieť návrhu otca, aby matka dieťa odovzdala otcovi na železničnej stanici v K., keďže matka po skončení rodičovskej dovolenky nebude môcť zosúladiť čas odovzdávania maloletého so svojou pracovnou dobou. Odvolací súd zdôrazňuje, že obaja rodičia sú povinní vytvárať podmienky pre hladký priebeh týchto stretnutí. Rodičia sú povinní práva svojho dieťaťa nielen deklarovať, ale najmä rešpektovať a v maximálnej miere sa im prispôbiť.

16. O trovách prvostupňového, ako aj odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP, keďže odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie čiastočne zmenil, pričom žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane organizácii a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

pred diskrimináciou alebo odborovou za ne koná má vysokoškolské právnické

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)